

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/59/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010882
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6713010882.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a Mgr. Rudolfa Ďurtu, v trestnej veci obžalovaného R. S., stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm.a/ Tr.zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm.c/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí dňa 1.októbra 2015, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T/147/2013 zo dňa 1.6.2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm.e/ ods. 2 Tr.por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T/147/2013 zo dňa 1. 6. 2015 vo výroku o uloženom treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. rozhodujúc sám

o d s u d z u j e

obž. R. S., nar. X. X. XXXX v V., trvale bytom Q. W. XXX,

podľa § 156 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Tr.zák. a § 56 ods. 2 Tr.zák. na peňažný trest vo výmere 400 (štyristo) €.

Podľa § 57 ods. 2 Tr.zák. zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 57 ods. 3 Tr.zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd ustanovuje obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

V ostatných výrokoch zostáva napadnutý rozsudok nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T/147/2013 zo dňa 1.6.2015 bol obž. R. S. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm.a/ Tr.zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm.c/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase, v poobednajších hodinách dňa 11.10.2010 v priestoroch bytu v obci Q. W. XXX, okr.V., pri slovnom konflikte napadol svoju manželku T.. Dr. X. S., nar. XX.XX.XXXX tak, že ju chybil za predlaktie pravej ruky, ktoré jej zovrel a prudko trhol rukou smerom doprava proti lopatke, čím jej spôsobil zranenia - násilné natiahnutie okolochrbticových hrudných svalov, pomliaždenie zadnej plochy hrudníka v oblasti hrudnej chrbtice, ktoré si vyžiadali práceneschopnosť a liečenie v dĺžke 28 dní.

Za to mu okresný súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 1 rok, ktorého výkon mu podmienenčne odložil na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Súčasne súd v zmysle § 287 ods. 1 Tr.por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným a to T.. Dr. X. S., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. W. XXX, škodu vo výške 744,50 € a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., Mamatyeva 17, škodu vo výške 655,28 €. So zvyškom nároku na náhradu škody poškodenú T.. Dr. X. S., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. W. XXX, odkázal so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný, ktoré prostredníctvom svojho obhajcu dodatočne písomne odôvodnil. Z dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že obžalovaný navrhuje zrušiť napadnutý rozsudok okresného súdu a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alternatívne po zrušení rozsudku, aby krajský súd sám rozhodol vo veci a obžalovaného spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. a/ Tr.por., lebo nebolo dokázané, že sa skutok stal, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný. V tejto súvislosti obžalovaný uviedol, že od začiatku prípravného konania spáchanie skutku jednoznačne popieral a popieral akéhokoľvek fyzické napadnutie svojej bývalej manželky, teda zovretie predlaktia pravej ruky a prudké trhnutie rukou smerom doprava proti lopatke, čím jej mal spôsobiť zranenia s dobou PN a liečenia v dĺžke 28 dní. V tejto súvislosti uviedol svoju verziu, podľa ktorej sa mu poškodená snažila z vrečka bundy zobrať kľúče, tieto mu však nezobrala a obžalovaný následne zmenil svoj úmysle odísť z bytu, vyzliekol sa a ostal v obývačke ich bytu. Následne bol prekvapený, keď po nejakom čase prišla do bytu policajná hliadka. Po policajnej hliadke prišla aj záchranka, pričom zopakoval, že žiadnym spôsobom poškodenú nenapadol. Podľa neho výpoveď poškodenej je vykonštruovaná od samého začiatku a tú si jednoznačne vymyslela. Ďalej poukázal na dlhší časový odstup od vtedy, ako sa mal skutok stať až po začatie trestného stíhania. Vo vzťahu k hodnoteniu dôkazov obžalovaný poukázal na svedecké výpovede L. V. a R. Q., členov policajnej hliadky, ktorí nevideli žiadne viditeľné zranenia na poškodenej, iba že poškodená sa sťažovala na bolesti chrbta a hovorila o tom, že tieto bolesti mala aj v minulosti a že konaním obžalovaného sa tieto bolesti zvýraznili. Obžalovaný namietal aj obsah a závery znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva Y. R. J., ktorého považuje za zaujatého, keďže jeho bývalá manželka bola dlhoročnou majiteľkou lekárne v V. a s Y.. J. boli dlhoroční známi. Obžalovaný tak isto namietal závery znalcov Y. Y., Y. U. a T. Z., ktorých znalecké závery boli odlišné od záverov znalkyň Y. N. a Y. J., ktoré okrem iného uviedli, že poškodená trpí parafrénnou psychózou a jej výpovede sú nevierohodné. Znalci sa totiž osobne poznali s poškodenou nakoľko v minulosti bola ich dcéra u nich liečená. V závere odvolania obžalovaný poukázal na to, že poškodená je medicínsky vzdelaná osoba, vie akou dlhoročnou chorobou chrbtice trpí a vie aké príznaky má prezentovať ošetrovujúcim lekárom, s ktorými je dlhoročnou známou. Podľa obžalovaného ide o psychicky chorú osobu, ktorá vykonštruovala obvinenie proti nemu a jej výpovede hodnotí ako nevierohodné. Z uvedeného dôvodu sa Okresný súd vo Zvolene nedostatočne vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a skutkové zistenia nie sú správne. Všetky vykonané dôkazy vyhodnotil prvostupňový súd v neprospech obžalovaného. Preto navrhol, aby odvolací súd vyhovel jeho odvolaniu a rozhodol tak, ako to uviedol v petíte odvolania.

Na verejnom zasadnutí obhajca obžalovaného sa pridržiaval písomných dôvodov odvolania, v tejto súvislosti pripomenul, že policajti, ktorí prišli na miesto činu nezistili nič, po nejakej dobe sa vyrobili lekárske správy a začalo sa vyšetrovanie. Poškodená pozná všetkých lekárov, keďže v minulosti bola vlastníčkou lekárne v nemocnici, kde títo pracovali a lekári jej napíšu čokoľvek. V súčasnej dobe je obžalovaný s poškodenou rozvedený, majú vysporiadané BSM a ďalej obhajoba poukazuje na to, že obžalovaný je bezúhonný občan, doposiaľ v živote mal iba dve zamestnania a keď bol udávaný za priestupok, ani za jeden nebol postihnutý. V súčasnej dobe obžalovaný stále pracuje.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

Verejné zasadnutie odvolací súd vykonal v neprítomnosti obžalovaného, keďže o to písomne požiadal.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dôkazy v potrebnom rozsahu. V tomto smere odvolací súd zistil, že obžalovaný sa k spáchaniu skutku nepriznal, avšak z jeho spáchania bol usvedčovaný predovšetkým výpoveďou poškodenej T.. Dr. X. S., ktorá podrobne opísala okolnosti, za ktorých došlo k incidentu s obžalovaným, pričom ozrejnila, ako došlo k jej zraneniu. Výpoveď poškodenej čiastočne potvrdzovali svedkovia L. V. a R. Q., príslušníci policajnej hliadky, ktorá zasahovala namieste a ktorí

potvrdili, že poškodená sa sťažovala na konanie obžalovaného a bola rozrušená. Konkrétne svedok L. V. si pamätal, že poškodená si sťažovala na bolesti chrbta a hovorila o tom, že tieto bolesti už mala aj v minulosti a že konaním obžalovaného sa tieto bolesti zvýraznili, pričom potvrdil aj to, že obžalovaný sa v tom čase smial a kýval plecami. Mechanizmus vzniku zranení poškodenej mal súd preukázaný znaleckým dokazovaním znalca Y. R. J., ktorý v znaleckom posudku č. 7/2012 (č.l. 47-77) uviedol, že mechanizmus vzniku zranenia je možné stanoviť na základe výpovede poškodenej, pričom dve verzie, ktoré udával obžalovaný znalec vyhodnotil ak nereálne. Vo vzťahu k námietkam obžalovaného proti súdnemu znalcovi Y. J. súd nezistil dôvody pre vylúčenie tohto znalca z trestného konania. Keďže obžalovaný namietal aj zdravotný stav poškodenej T.. Dr. X. S. a v tejto súvislosti spochybňoval vierohodnosť jej výpovede, do trestného konania boli pribratí znalci psychiatri Y. Y., Y. U. a psychológ T. Z.. Psychiatri konštatovali okrem iného, že poškodená mala základné rozpoznávacie schopnosti zachované, ale mohlo u nej ísť o intenzívnejšie prežívanie negatívnych stránok incidentu. Psychológ ďalej konštatoval, že poškodenej neboli zistené poruchy vo vnímaní, či myslení, ktoré by svedčili pre psychotické ochorenie. Poškodená bola schopná správne vnímať prežité udalosti a aj v podstate ich následne správne reprodukovať aj keď s nižšou schopnosťou produkovať details. Zároveň znalci nezistili sklony ku konfabuláciám, či úmyselnému skresľovaniu skutočnosti. Pokiaľ ide o znalecký posudok znalcov Y. V. , Y. N. a Y. H. v inej veci, na základe ktorého obžalovaný spochybňoval vierohodnosť výpovede poškodenej, pribratí znalci do tohto konania zaujali vo vzťahu k tomuto znaleckému posudku opačné stanovisko, pričom konštatovali, či práve v tomto prípade Y. V. a Y. N. sa nevyjadrovali k vierohodnosti výpovede poškodenej, ak áno, tak tým prekročili svoje kompetencie. V neposlednej rade pokiaľ ide o poškodenie chrbtice X. S., znalec Y. J. konštatoval, že toto nebolo v príčinnej súvislosti s prejednávaným skutkom. Vzhľadom na výsledky dokazovania ani odvolací súd sa nemohol stotožniť s námietkami obhajoby pokiaľ ide o nevierohodnosť výpovede poškodenej T. Dr. X. S., pretože po preskúmaní duševného stavu poškodenej nebolo možné dospieť k takémuto záveru, aký prezentovala obhajoba. Odvolací súd neprihliadol ani na námietku obhajoby, že súdni znalci napíšu poškodenej čokoľvek, keďže sa s menovanou poznali, k tomuto je nutné konštatovať, že súdni znalec ako úradná osoba pri podávaní znaleckého posudku bol poučený o svojich právach a povinnostiach, aj o trestnej zodpovednosti , ktorá by pre neho vyplývala z podania nepravdivého znaleckého posudku. Preto nebolo možné spochybniť znalecký posudok len na základe všeobecných tvrdení obhajoby bez ďalších dôkazov.

Z vyššie uvedeného dôvodu potom krajský súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu, na základe ktorých konanie obžalovaného posúdil ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 , ods. 2 písm.a/ Tr.zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák. , pretože inému úmyselne ublížil na zdraví a taký čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe.

Na rozdiel od okresného súdu však odvolací súd dospel k záveru, vo vzťahu k uloženému trestu obžalovanému, že vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý doposiaľ nebol súdne trestaný a v poslednej dobe nemal ani záznam v priestupkovej agende, že na jeho osobu nebolo potrebné pôsobiť podmieneným trestnom odňatia slobody a že účel trestu je možné dosiahnuť aj uložením peňažného trestu a vo výške 400,-€. Takto uložený trest krajský súd považuje z hľadiska individuálnej, tak aj generálnej prevencie za primeraný a zákonný , ktorý splní svoj účel. V prípade obžalovaného odvolací súd preferoval prevýchovnú funkciu trestu.

Okresný súd nepochybil ani vo výroku o náhrade škody, keďže poškodení Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. a T. Dr. X. S. si riadne uplatnili nárok na náhradu škody, o ktorom prvostupňový súd nemal pochybnosť a preto VŠZP priznal náhradu škody vo výške 655,28 € , ktorú si poisťovňa uplatňovala a poškodenej T. Dr. X. S. priznal škodu vo výške 744,50 € , čo predstavovalo škodu z titulu bolestného a vo zvyšku nároku na náhradu škody poškodenú S. správne odkázal na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.